

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 622/2026
04.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владана Маринковића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 3/26 од 31.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владана Маринковића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 3/26 од 31.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К ПО4 80/23 од 29.12.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, а у коју му се урачунава време проведено у притвору од 25.02.2020. године до 20.03.2020. године и истовремено је одређено да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом обавезан је окривљени да ВЈТ у Краљеву плати трошкове кривичног поступка у износу од 151.318,00 динара, а Вишем суду у Краљеву на име паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, као и остале трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем.

Окривљени је обавезан да оштећеном ОДС „ЕПС дистрибуција“ Београд, надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 162.000,00 динара, као и да оштећеном ЈП „Електропривреда Србије“ на име имовинскоправног захтева плати новчани износ од 1.268.017,50 динара, а оштећеном ОДС „ЕПС дистрибуција“ Београд, износ од 2.043.141,64 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 3/26 од 31.03.2026. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције, преиначена је пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К ПО4 80/23 од 29.12.2025. године, само у погледу одлуке о казни, па је окривљени, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 25.02.2020. године до 20.03.2020. године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 3/26 од 31.03.2026. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Владан Маринковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са повредом одредби чланова 54, 56. и 57. Кривичног законика, док из образложења захтева произилази да истим указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и на повреде одредби члана 32. став 1. Устава РС и члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине или преиначи другостепену пресуду, тако што ће окривљеном изрећи казну затвора у трајању од једне године и одредити да се иста има извршити у просторијама у којима окривљени станује, уз примену електронског надзора, а у коју казну ће окривљеном урачунати време које је провео у притвору.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, недозвољен, док у делу који се односи на повреду одредбе члана 32. став 1. Устава РС и члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, нема прописан садржај.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), те да се у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог законика мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све

радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног АА, одредбу општег карактера из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретизује истицањем повреда одредби чланова 54, 56. и 57. Кривичног законика и с тим у вези оспорава правилност оцене околности од значаја за одмеравање казне, као и правилност одлуке о висини изречене казне и начину њеног издржавања, наводећи да је другостепени суд, ценећи исте олакшавајуће околности као и првостепени суд, без утврђивања нових отежавајућих околности, преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни и окривљеном изрекао строжу казну, при чему није на адекватан начин ценио степен кривице окривљеног и околности под којима је кривично дело учињено, износећи при томе, сопствени став да је изречена казна затвора у трајању од 1 године и 6 месеци сувише строга и да сврха кажњавања не би била доведена у питање ни казном затвора у трајању од 1 године, која је окривљеном изречена првостепеном пресудом, а која је омогућавала примену одредбе члана 45. став 3. Кривичног законика. На овај начин бранилац у захтеву суштински указује на повреду члана 441. став 1. ЗКП.

Поред овога, бранилац указује да другостепена пресуда не садржи довољне разлоге у погледу одлуке о повећању казне, на који начин је окривљеном повређено право на образложену судску одлуку, којим наводима бранилац суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и на повреду одредби члана 32. став 1. Устава РС и члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Како повреде одредби чланова 54, 56. и 57. Кривичног законика и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те члана 441. став 1. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге због којих је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев у овом делу, оценио недозвољеним.

Када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или ускраћивања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људских права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, која су зајамчена Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Како бранилац окривљеног уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то по оцени Врховног суда поднети захтев браниоца окривљеног АА, у делу из кога прозилази да је поднет због повреде члана 32. став 1. Устава РС и члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, нема прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у односу на део захтева који је оцењен недозвољеним, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП у односу на део захтева који нема прописан садржај, донета је одлука као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**